

پولتن مجازی سی و ششمین جشنواره فیلم فجر

فصل نامه

سه شنبه چهارم به پنج شنبه شانزدهم آبان ۱۴۰۲

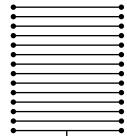
گفت‌وگو با سحر دولتشاهی، بر کارترترین بازیگر زن جشنواره ۳۶

قصه سه بچه که نمی‌توانم
یکی را بیشتر دوست داشته باشم

اصغر نعیمی از «هایلایت» به عنوان تازه‌ترین تجربه فیلم‌سازی خود می‌گوید

پایان قهر مانانه یک عاشقانه

۱۱ سانس فوق العاده برای ۷ فیلم در روز هفتم

هفتمین روز از سی و ششمین جشنواره فیلم فجر در سینماهای مردمی در حالی به پایان رسید که هفت فیلم از

میان ۲۵ فیلم حاضر در آن، به سانس فوق العاده رسید. بر این اساس در پردیس چارسو فیلم‌های «چهارراه استانبول» و «تنگه ابوقریب»، در سینما استقلال «لاتاری»، در سینما آزادی «به وقت شام»، «بمب: یک عاشقانه» و «چهارراه استانبول»، در اریکه ایرانیان «مغزهای کوچک زنگ زده» و «مصادره» در سینما فرهنگ «مغزهای کوچک زنگ زده» و «لاتاری» و در پردیس مگامال «بمب: یک عاشقانه» به سانس فوق العاده رسیدند.

معرفی حرفه‌ای فیلم‌ها در سینماهای مردمی

برنامه و هر سینما از سوی ستاد برگزاری جشنواره یک نفر عکاس و یک خبرنگار حضور پیدا می‌کند و گزارش برگزاری برنامه را تهیه و ستاد خبری جشنواره نیز گزارش خبری و تصویری مراسم را اطلاع‌رسانی می‌کند. برنامه معرفی فیلم‌ها در سینماهای آزادی، اریکه ایرانیان، اس، تقال، تماشا، جوان، چارسو، فرهنگ، کوروش، کیان، ماندانا، مگامال و راکا برگزار شده است. روزنامه نگارانی همچون گلاویژ نادری، علی حیدری، ایلپامحمدی، نیل‌بهنم عبدالمی، مهیار جوادی، فریمیر کریمی، محمود توسلیان، جابر تواضعی، اشکان منصور، مروارید ابراهیمی، آرزو صالحی و زهرا نجفی در معرفی فیلم‌ها مشارکت داشتند و مدیریت این برنامه بر عهده علی زادمهر بود.

امسال برای اولین بار همه ۲۵ فیلم حاضر در بخش مسابقه سودای سیمرغ در ۱۲ سینمای مردمی در یک برنامه‌ریزی عادلانه معرفی شدند. در این برنامه ۱۲ روزنامه‌نگار و منتقد سینمایی به نمایندگی از ستاد برگزاری جشنواره فیلم فجر در ۱۲ سینما حضور پیدا می‌کنند و نیم ساعت قبل از آغاز نمایش هر فیلم در هر کدام از این سینماها عوامل فیلم‌ها در سینماها حضور پیدا کرده و بعد از گرفتن عکس یادگاری در سینما با مردم به روی صحنه رفته و با مردم گفت‌وگو می‌کنند. در پایان فیلم نیز عوامل هر فیلم با مخاطبان درباره نظرات آن‌ها درباره آثارشان به صحبت می‌پردازند که باعث ایجاد یک شور و هیجان در سینماهای مردمی می‌شود. برای هر

مدیر امور سینماهای جشنواره خبر داد

ضریب اشغال ۷۲ درصدی سالن‌ها مردمی

فیلم فجر تا تاریخ ۱۷ بهمن‌ماه ۶۷،۹۶ بار فیلم‌ها در سالن‌های مختلف جشنواره فیلم فجر موفق به اکران فوق‌العاده شده‌اند که این نیز به نوبه خود یک اتفاق قابل توجه است. مدیر امور سینماهای جشنواره فیلم فجر ادامه داد: از اولین روز آغاز جشنواره «۱۲ بهمن‌ماه» بیشتر سالن‌های سینما به دلیل استقبال مخاطبان خود اقدام به سانس فوق‌العاده کردند و همچنین در طول سانس‌های روزانه خود چه افرادی که بلیت را خریداری و چه از طریق گیشه اقدام به خرید بلیت کردند، باعث شدند تا با ظرفیت بالای ۷۰ درصد در طول روز و سانس مواجه شویم. البته نکته قابل توجه در این زمینه این است که در سال گذشته فیلم‌هایی که به سانس فوق‌العاده رسیدند بسیار کم بود. شاید یک یا دو فیلم به سانس فوق‌العاده رسید اما امسال ۷ یا ۸ فیلم به سانس فوق‌العاده رسید.

او در پایان اظهار کرد: بیشتر فیلم‌هایی که موفق به جلب رضایت مردم شده است، از مضامین اجتماعی، دفاع مقدس و کمدی بهره می‌برند.

محمدرضا فرجی، مدیر امور سینماهای جشنواره، درباره ضریب اشغال سالن‌های سینما در جشنواره امسال اظهار کرد: با توجه به آمارهای رسیده، سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر با ۲۱ سالن و ۱۲۸ هزار و ۱۲۰ نفر تا تاریخ ۱۷ بهمن‌ماه در اختیار مخاطبان برای تماشای فیلم‌های جشنواره بود که این آمار نشان می‌دهد جشنواره سال گذشته ۵۱ درصد ضریب اشغال مخاطبان را داشته است، اما جشنواره امسال با داشتن ۱۶ سالن نمایش، ۱۲۹ هزار و ۲۸۲ نفر و ضریب اشغال ۷۲ درصد در اختیار داشته است که با توضیحات اشاره شده، این موضوع رخدادی قابل توجه و جالب است.

او در ادامه به استقبال مخاطبان و علاقه‌مندان سینمایی به سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر اشاره کرد و گفت: این به این معنا خواهد بود که استقبال خوب مردم از جشنواره‌های فیلم فجر اگر براساس برنامه‌ریزی درست و حساب‌شده باشد، قطعا مورد توجه مخاطبان سینما قرار خواهد گرفت، در سی و ششمین دوره از برگزاری جشنواره

هزینه دی‌سی‌پی فیلم‌ها برای حمایت جشنواره از صاحبان آثار

را هم باید بدهیم که ما برای کشیدن دی‌سی‌پی فیلم‌ها با یک استودیوی خاص قرارداد نمی‌بندیم بلکه هزینه دی‌سی‌پی هر فیلمی در هر استودیویی که مراحل پس از تولید را می‌گذرانند، تامین می‌شود.

مهر:عزت‌ا... علیزاده معاون اجرایی سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر اعلام کرد که جشنواره ۳۲۰ میلیون تومان برای تهیه نسخه دی‌سی‌پی آثار راه یافته به این رویداد هنری هزینه کرده است.

عزت‌ا... علیزاده معاون اجرایی سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر درباره اینکه جشنواره هزینه تهیه نسخه دی‌سی‌پی فیلم‌های راه‌یافته به این رویداد هنری را تقبل کرده است، گفت: در دوره‌هایی که فیلم‌ها با نسخه ۲۵ ارائه می‌شد جشنواره در راستای حمایت از صاحبان آثار سه کپی برای شان تهیه و هزینه این کپی‌ها را تقبل می‌کرد و وقتی سیستم آنالوگ به دیجیتال تبدیل شد، همان روند را ادامه دادیم تا هزینه تهیه نسخه دی‌سی‌پی فیلم‌ها توسط جشنواره تامین شود.

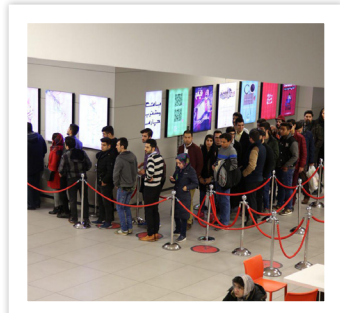
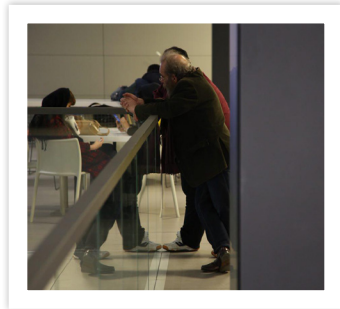
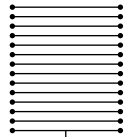
معاون اجرایی سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر در پایان بیان کرد: هزینه دی‌سی‌پی فیلم‌ها به طور کلی چیزی حدود ۳۲۰ میلیون تومان شده است. این توضیح

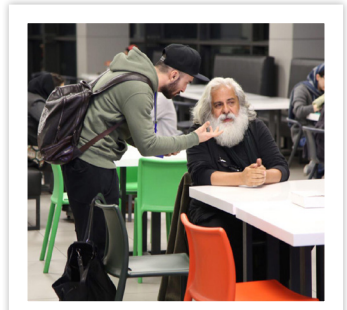
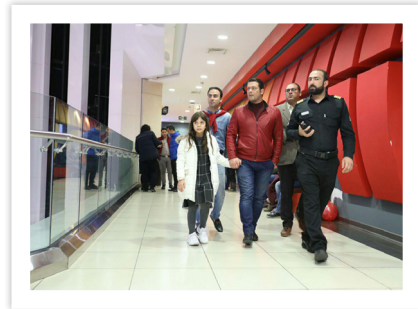
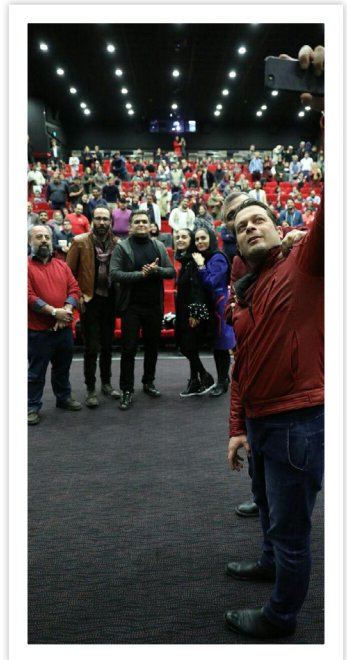

خبر

فجر نامه

بولتن مجازی
سی و ششمین
جشنواره
فیلم فجر

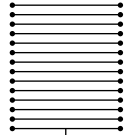

قاب مردمی

فجم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
چشم‌نواره
فیلم فجر

با علی سلیمانی درباره حضورش در یک فیلم دفاع مقدسی متفاوت

مخاطب مهم «تنگه ابوقریب» دهه هشتادی‌ها هستند

علی سلیمانی را در سریال‌های تلویزیونی و آثار سینمایی متعددی دیده‌ایم و حتی می‌توانیم او را از روی صدایش بشناسیم، اما ممکن است بسیاری از مخاطبان او را به نام و نام خانوادگی نشناسند، همانطور که برخی خبرنگاران در نشست پرسش و پاسخ فیلم برای اولین بار بود که متوجه اسم این بازیگر آشنا شدند. او در «تنگه ابوقریب» نقش رزمنده‌ای ترک‌زبان را ایفا کرده و اتفاقاً خیلی زود هم با شهید شدنش از قصه حذف می‌شود اما نقش خاصیتی دارد که در ذهن باقی می‌ماند. از او درباره همکاری‌اش با توکلی پرسیدیم که از خوشحالی ویژه خود در این باره می‌گوید: «وقتی «تنگه ابوقریب» به من پیشنهاد شد، به شکل ویژه‌ای خوشحال شدم، چراکه برای اولین بار کسی به من گفته بود یک نقش بانمک داریم که تو را کم دارد. در این فیلم یک آدم فوق‌العاده جدی هستیم که کار خودش را انجام می‌دهد و حتی به من گفتند اگر قرار است بازی او به شکل بانمکی ارائه شود، این کار را خودمان انجام می‌دهیم و تو کار خودت را بکن، راستش را بخواهید برای اولین بار بود که با چنین فضای آرتیستیکی مواجه می‌شدم، کدام بازیگری ست که چنین چیزی را نخواهد؟ طبیعی بود که من هم به‌روی چنین پیشنهادهای آغوش باز کم تا به قولی وارد این گنده شوم و فضای جدیدی در دنیای هنری و حرفه‌ای من به وجود بیاید».

سلیمانی در این باره که با وجود سال‌ها فعالیت در عرصه بازیگری، هنوز به جایگاهی که شایسته آن است نرسیده، معتقد است که بالاخره روزی به جایگاه خود می‌رسد. «من همه چیز را مرتبط و متعلق به خداوند می‌دانم و شک ندارم بالاخره جایگاهم را پیدا خواهم کرد، به همان دلیلی که رود راه خودش را پیدا می‌کند. شاید باید قبول کرد که دیرزود دارد، اما سوخت و سوز ندارد، به هر حال منتظر یک بازتاب خوب هستیم». او در پایان، مخاطب مهم این فیلم متعلق به ژانر دفاع مقدس را نوجوان امروز قلمداد می‌کند و درباره آن این چنین توضیح می‌دهد: «نسل فعلی که متولد سال ۸۰ به بعد است هرگز جنگ را ندیده و باید آن را لا به لای بغض‌های پدرش پیدا کند. همین که او با دیدن این فیلم دلیل این بغض را بفهمد ما کار خودمان را کرده‌ایم، همین که او دلیل خنده‌ها و گریه‌های دو نسل قبل‌تر از خودش را بفهمد، یعنی اینکه ما به شکل مطلوبی کار خودمان را انجام داده‌ایم. وقتی خود من به عنوان مخاطب فیلم گریه می‌کنم، دلم قرص می‌شود که مردم هم آن را درک کرده‌اند و قطعاً افتخار می‌کنم به حاصل دست‌نخ بهرام توکلی و سایر همکارانم».

بالیلی رشیدی درباره تجربه حضور در نقش یک وکیل

از بازی در «عرق سرد» خوشحالم

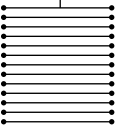

لیلی رشیدی مخاطبان سینما را در جشنواره سی و ششم فجر غافلگیر کرده است؛ او دو فیلم در جشنواره دارد و اگر مانی حقیقی هم در این رویداد حضور می‌داشت این عدد بیشتر هم می‌شد. او در فیلم سینمایی «عرق سرد» به کارگرانی سهیل بیرقی، در نقش یک وکیل سرزبان‌دار و فعال حقوق زنان ظاهر شده و می‌کوشد از حق یک بانوی فوتسالیست که به‌خاطر نبود رضایت همسر، حق خروج از کشور و شرکت در بازی‌های خارجی را ندارد، دفاع کند. رشیدی در مورد پرکار شدن خود در سال جاری می‌گوید کلا خیلی به او پیشنهاد سینمایی نمی‌شود. «من زیاد پیشنهاد سینمایی ندارم اما امسال در سه فیلم بازی کردم؛ یکی فیلم مانی حقیقی به نام «خوک» که البته در جشنواره حضور ندارد و دیگری، «جاده قدیم» ساخته منیژه حکمت و در آخر «عرق سرد» دومین فیلم سهیل بیرقی. از این که در این فیلم بازی کردم خیلی خوشحالم».

او در پاسخ به این پرسش که برای نزدیک شدن خود به نقش از چه مسیری استفاده کرده اذعلن می‌کند که در اغلب اوقات خود را به کارگردان می‌سپارد. «هر کسی به طریقی خود را به نقش می‌رساند و شیوه من این‌طور نیست که لزوماً برای خودم مانه‌آزا پیدا کنم. اغلب خودم را به دست کارگردان می‌سپارم و این فیلمنامه است که مرا جلو می‌برد. تمرین‌هایی که انجام می‌دهیم هم سهیم به سزایی در کار من دارد».

لیلی رشیدی همچنین درباره اینکه آیا مطالعه‌ای مضاعف برای فرو رفتن در قالب نقش یک وکیل حرفه‌ای داشته است، مطالعه را نیاز هر بازیگری می‌خواند. «یک سری اطلاعات عمومی و کلی را به هر حال داشتیم و برای ایفای این نقش هم سری به کتاب قانون زدم و مواردی را مرور کردم. البته قبل‌تر از این فیلم هم درگیر ماجرای قصاص بچه‌های زیر ۱۸ سال شده بودم و به این ترتیب آگاهی‌هایی از این امر داشتم. گذشته از همه این‌ها معتقدم هنرپیشه باید دانش خود را در زمینه امور اجتماعی به‌روز نگه دارد و این یک نیاز است».

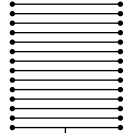
بازیگر فیلم تازه سهیل بیرقی صحبت‌های خود را این چنین به پایان می‌برد. «من «عرق سرد» را به همه مردم ایران و به‌ویژه مردان متعصبی که به زن نگاهی مالک‌مآبانه دارند، توصیه می‌کنم».

گپ

نام

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

گفت‌وگو با سحر دولتشاهی، پرکارترین بازیگر زن جشنواره ۳۶

قصه سه بچه که نمی‌توانم یکی را بیشتر دوست داشته باشم

صدف فاطمی

کارش را در سینمای ایران با «چهارشنبه سوری» آغاز کرد و اولین بار سال ۱۳۸۴ جلوی دوربین اصغر فرهادی رفت. سال ۱۳۹۰ برای بازی در فیلم «طلا و مس» به کارگردانی همایون اسعدیان جایزه بهترین بازیگر نقش دوم زن را دریافت کرد و سه سال بعد از آن در سی و سومین جشنواره فیلم فجر سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را برای بازی در فیلم «عصر یخبندان» به‌دست آورد. کارنامه حرفه‌ای سحر دولتشاهی پر است از تجربه همکاری با کارگردان‌های حرفه‌ای و بازی در فیلم‌هایی که بعد از سال‌ها هنوز تاریخ مصر فشان تمام نشده است؛ فیلم‌هایی مثل «میمن مثل مادر»، «وقتی همه خوابیم»، «شیرین»، «دوخته زمین» و خیلی‌های دیگر که قواره‌شان در تاریخ سینمای ایران همیشه مثال زدنی بوده است. سحر دولتشاهی بعد از ۱۶ سال کار حرفه‌ای در زمینه تئاتر و سینما، حالا با سه فیلم «عرق سرد»، «چهارراه استانبول» و «امیر» در سی و ششمین دوره جشنواره فیلم فجر به عنوان پرکارترین بازیگر زن حضور دارد که از این‌رو، چشم‌های بسیاری هم به او دوخته شده است. به این بهانه سراغ او رفتیم تا درباره حضور پرنگش در این دوره از جشنواره کپی کوتاه زده باشیم.

من اصلا فکرش را هم نمی‌کردم که پُرکارترین بازیگر زن این دوره جشنواره شوم، فکر می‌کنم به خاطر انتخاب‌هایی که صورت گرفته این اتفاق افتاده است

شدند و اصلا هم‌زمان با هم نبودند؛ «عرق سرد» در تابستان بود، «چهارراه استانبول» هم‌راه و در نهایت «امیر» اواخر آذر، در فیلم «امیر» نقش خیلی کوتاهی داشتم و اساسا فواصل فیلم‌برای هر سه این فیلم‌ها طوری بود که در کل به‌نظر خیلی سال شلوغی برای من نبوده است. این اتفاق که افتاده برای خودم هم عجیب است که به عنوان پُرکارترین بازیگر زن این دوره جشنواره به حساب می‌آیم.

با توجه به تجربه‌ای که سال‌ها در زمینه ایفای نقش در فیلم‌های مختلف دارید، به نظر شما اساسا پیش‌بردن هم‌زمان چند پروژه در خروجی کارها تاثیر می‌گذارد یا خیر؟ مثلاً بهتر است هر بازیگری تنها روی یک کار تمرکز کند یا چنین اتفاق‌هایی ناگزیر است و در نهایت روی کیفیت کارها هم تاثیر چندانی ندارد؟

شما امسال با سه فیلم در جشنواره فیلم فجر حضور دارید و پُرکارترین بازیگر زن این دوره هستید. هماهنگی سه پروژه با هم سخت نبود؟

من اصلا فکرش را هم نمی‌کردم که پُرکارترین بازیگر زن این دوره جشنواره شوم، فکر می‌کنم به خاطر انتخاب‌هایی که صورت گرفته این اتفاق افتاده است. در واقع من به‌نظر خودم خیلی سال شلوغی را پشت سر گذاشتم، چون این فیلم‌ها خیلی با فواصل زیادی از هم فیلم‌برداری

سی و ششمین دوره جشنواره فیلم فجر را چطور پیش‌بینی می‌کنید؟

به اعتقاد من کلا جشنواره‌ها بهانه‌ای است که فیلم‌ها دیده و در مورد آن‌ها صحبت شود. وقتی صحبت از هنر به‌میان می‌آید، به نظر من همه چیز خیلی نسبی است و سلاقی آن دوره حاکم بر ماجراست. فکر می‌کنم اگر به جشنواره به شکل جشنی نگاه کنیم که دور هم کارهای یکدیگر را می‌بینیم و از کارهای هم لذت می‌بریم، بهتر باشد و در آن صورت است که برای من هم اتفاق خوب و مهمی رخ داده است.

به نظر شما برآیند کلی قضاوت‌هایی که در این چند سال در دوره‌های گوناگون جشنواره انجام شده تا چه اندازه عادلانه بوده است؟

نمی‌توانم به طور کلی در این مورد نظر بدهم به این دلیل که نمی‌دانم دقیقا در هر سالی چه کسی جایزه گرفته است. به‌طور کلی معتقدم جشنواره‌ها مخصوصا جشنواره‌های دولتی سیاست‌هایی در پس خودشان دارند که نمی‌توان این واقعیت را در مورد آن‌ها نادیده گرفت، اما به‌رحال امیدوارم قضاوت‌ها عادلانه باشد.

خوشبختانه یا متأسفانه من هیچ‌وقت هم‌زمان کار نمی‌کنم و در این سال‌ها همیشه کارهایم با فواصل زمانی انجام شده، اما در مورد کلیت این موضوع نمی‌توانم خیلی صریح و دقیق حکم صادر کنم. ترجیحا خیلی خوب است که هر بازیگری با تمرکز کامل یک کار را انجام دهد و بعد کار دیگری را شروع کند اما به دلیل حجم تولیدات سینمای ایران که معمولا در زمان به خصوصی انجام می‌شود یا مثلا این که همکاری‌های تئاتری من ناچار هستند هم‌زمان هم تئاتر کار کنند و هم در فیلم بازی کنند و این موضوع برای خود من هم پیش آمده، فکر می‌کنم این اتفاق در حرفه ما ناگزیر است. البته ای کاش این‌طور نبود و در واقع تولیدات سینمایی در زمان خاصی از سال متمرکز نبود که بازیگرها بتوانند با برنامه‌ریزی دقیق‌تری کارها را پیش ببرند اما این اتفاق پیش می‌آید و خیلی وقت‌ها هم ثابت شده که کارها با کیفیت بالا انجام می‌شود و مشکلی هم پیش نمی‌آید.

«چهارراه استانبول»؛ فیلمی که قصه پلاسکو و مرگ تلخ آتش‌نشان‌ها را که بعد از یک سال هنوز داغ است و دردآور را روایت می‌کند. در روزهای ساخت این فیلم چه حس و حالی داشتید؟ به نظر می‌آید تجربه بازی در فیلمی که قصه‌اش با تکه‌ای از احساسات مردم گره خورده، با کارهای دیگر تان متفاوت باشد.

چون از آن حال و هوای پلاسکو خیلی نگذشته بود، جریان ساخت فیلم خیلی تحت تاثیر حس‌هایی بود که همه ما تجربه کرده بودیم و به اعتقاد من همچنان هم برای همه سوژه ملتهبی است. به نظرم این حسارت آقای کیایی است و مسوولیت اجتماعی ایشان را نشان می‌دهد که تا این اندازه زود سراغ چنین سوژه‌ای رفته‌اند، چون معمولا فیلم‌هایی که در مورد حوادث این‌چنینی است، با فاصله زمانی ساخته می‌شود. برای خود من تمام لحظات در زمان فیلمبرداری «چهارراه استانبول» بسیار تاثیرگذار بود و این را هم بگویم که مدام آرزو می‌کنم که ای کاش اتفاقات خوب بیشتری بیفتاد. این حجم از غم و غصه و اتفاقات دردناک خود من را هم آذیت می‌کند و همیشه فکر می‌کنم کاش بشود درباره امید، خوشی و اتفاقات بهتری صحبت کرد. اما مادامی که این اتفاقات وجود دارد، حرف زدن درباره آن‌ها نه تنها درست، بلکه واجب است. خوشبختانه «چهارراه استانبول» قصه‌ای را تعریف می‌کند که در حین داستان اتفاق پلاسکو رخ می‌دهد و در واقع هدف فیلم این نبوده که صرفا یک اتفاق را بازسازی کند. در حقیقت قصه فیلم جایی به ماجرای پلاسکو گره می‌خورد که در نهایت به نظرم فیلم بسیار دیدنی شده و امیدوارم مردم و منتقدان هم آن را دوست داشته باشند.

بین نقش‌هایی که در سه فیلم «عرق سرد»، «چهارراه استانبول» و «امیر» بازی کردید، کدام را بیشتر دوست داشتید؟ یا کدام نقش به شخصیت شما نزدیک‌تر است؟

هر سه کاراکتر تا اندازه‌ای از من دور هستند، اما هر سه تا را دوست دارم و به هیچ‌عنوان نمی‌توانم یکی را بر دیگری ترجیح بدهم. برای هر سه کاراکتر بسیار زحمت کشیدم و هر سه تا را در کنار کارگردان‌هایی بازی کردم که خیلی به من کمک کردند و همکاری با آن‌ها بسیار لذت‌بخش بود. بین هر سه نقش، حتی با وجود اینکه از نظر حجم با یکدیگر فرق دارند، نمی‌توانم تفاوتی قائل شوم و در واقع هر سه نقش درست مثل سه پچلهام هستند که نمی‌توانم بگویم کدام را بیشتر دوست دارم.

هر سه کاراکتر تا اندازه‌ای از من دور هستند، اما هر سه تا را دوست دارم و به هیچ‌عنوان نمی‌توانم یکی را بر دیگری ترجیح بدهم

گفت‌وگو

مجازی
ششمین
نواره
فجر

نگاهی به موسیقی فیلم‌های ماندگار سینمای ایران خیاگران فیلم فجر

دنیای عوضی

موسیقی کلاسیک همراه شده است. اگر چه از آن پس، موسیقی جای ثابت خود را در همراهی با فیلم پیدا کرد، ولی مدت‌ها جنبه تزئینی و سرگرم کننده داشت. با بنیاد نخستین فرستنده رادیویی در ایران (۱۳۱۹)، تولید آهنگ‌های سرگرم کننده آن چنان محبوبیتی برای خوانندگان و نوازندگان سنتی به وجود آورد که پایشان را به عرصه سینما باز کرد. حتی بسیاری از خوانندگان شهرت یافته، به بازیگران سینما تبدیل شدند. از سال‌های پایانی دهه سی خورشیدی رفته رفته اندیشه پدید آوردن موسیقی تفسیری و هماهنگ با محتوای فیلم در اذهان قدرت گرفت و زمینه را برای کارهای جدی‌تر سال‌های بعد آماده کرد.

«مرتضی حنانه» آغاز کننده این دوره به شمار می‌آید. تقریباً همه آن‌ها که به شکلی در حوزه سینمای ایران کار کرده‌اند، معتقدند که مرتضی حنانه را باید نخستین موسیقی نویسنده فیلم به معنای واقعی دانست. او

سینما از آغاز تا کنون سر بر دامن موسیقی داشته‌است؛ چنانکه صد و شانزده سال از پیدایش سینما در جهان می‌گذرد و در این مدت، رابطه سینما و موسیقی البته از آغاز همین نبوده که امروز می‌بینیم؛ روز به روز و فیلم به فیلم گسترش یافته تا به پیوند کامل امروز رسیده است.

«عبدالحسین سپنتا»، در سال ۱۳۱۲ به کارگیری نخستین موسیقی متن فیلم را در «دختر لر» تجربه کرد. «دختر لر»، «شیرین و فرهاد»، «لیلی و مجنون»، و دیگر ساخته‌های سپنتا همه با گزیده‌ای از

همواره یکی از مهم‌ترین سیمبرغ‌های جشنواره به این بخش اختصاص داده شد. با مروری گذرا به کارنامه آهنگسازان می‌توان رکوردداران دریافت و نامزدی بهترین موسیقی متن فیلم در ادوار مختلف جشنواره فیلم فجر را پیدا کرد:

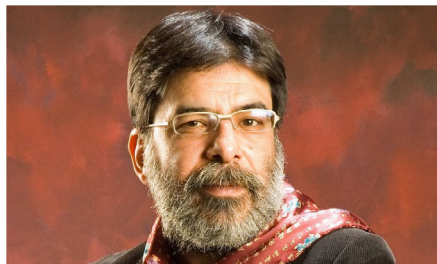
«محمدرضا علیقلی» موسیقی متن بیش از ۱۴۰ فیلم و سریال را آهنگسازی کرده که برای فیلم‌های «خیلی دور، خیلی نزدیک» به کارگردانی «رضا میرکریمی»، «ترگس» به کارگردانی «رخشان بنی اعتماد»، «قدمگاه» به کارگردانی «محمدمهدی عسگرپور» و دو فیلم «امکان مینا» به کارگردانی «کمال تبریزی» و «دختر» به چهار بار برنده سیمبرغ بلورین بهترین موسیقی متن فیلم از جشنواره بین‌المللی فیلم فجر شده است. وی با ۱۵ بار نامزدی برای کسب سیمبرغ بلورین جشنواره رکورددار این بخش محسوب می‌شود. «مجید انتظامی» تاکنون بیش از ۸۰ موسیقی فیلم نوشته است و از پرکارترین آهنگسازان سینمای

پس از کار روی فیلم‌های «عروس دجله» و «بهلول»، در سال ۱۳۴۲ موسیقی «ساحل انتظار» را ساخت و سه سال بعد برای «المانس ۳۳» از «دربوش مهرجویی» و «سه قاب» از «زکریا هاشمی»، موسیقی نوشت و پنج سال بعد فیلم‌های «پیل» از «خسرو پرویزی» و «فرار از تله» و «راز درخت سنجد» از «جلال مقدم»، «قلندر» ساخته «علی حاتمی» و «گرگ بیزار» ساخته «همایون پرتو» را با موسیقی خود در آمیخت. مرگ ناپهنگام، در سال ۱۳۶۸ به زندگی خانه پایان داد. ولی ابتکارها و تجربیات او در همه زمینه‌های موسیقی، از جمله موسیقی فیلم، هم‌چنان مورد بحث و جدل قرار دارد.

«واروژان»، «فریبرز لاجینی»، «ناصر چشم آذر» و «بابک بیات» از قلمرو موسیقی پاپ و «هرمز فرهنگ»، «فریدون ناصری»، «فرهاد فخرالدینی»، «احمد پژمان» و «لوریس چکنواریان» از عرصه موسیقی پیشرو از جمله آهنگسازی بودند که به موسیقی فیلم روی آوردند و به سینمای ایران درخششی ویژه اعطا کردند.

ظهور انقلاب اسلامی آهنگسازان را بیش از گذشته به سوی موسیقی فیلم سوق می‌داد. این دوران هنرمندانی مثل «حسین علیزاده»، «کامبیز روشن روان» و «مجید انتظامی» به عرصه موسیقی فیلم پا گذاشتند و تحول را در این عرصه زمینه‌ساز شدند.

خالقان موتیف‌های ماندگار در فیلم فجر چه کسانی بودند؟

ایران به‌شمار می‌آید. وی در دانشکده موسیقی دانشگاه هنر نیز به تدریس پرداخته و دلاوری بیست و نهمین دوره جشنواره فیلم فجر را نیز بر عهده داشت. او از دهه ۱۳۵۰ برای بیش از ۸۰ اثر سینمایی موسیقی متن نوشته‌است و با دریافت ۴ سیمبرغ بلورین برای فیلم‌های «بابی سیکل ران»، «روز واقعه»، «ژانسه شیشه‌ای» و «دیوانه‌ای از قفس پرید» به همراه حسین علیزاده و محمدرضا علیقلی برنده بیشترین سیمبرغ بلورین در بخش بهترین موسیقی متن جشنواره فیلم فجر است.

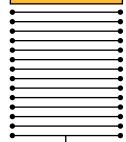
«حسین علیزاده» از چهره‌های تحسین شده موسیقی فیلم در ایران است و آثاری، چون

جشنواره فیلم فجر که در سینمای ایران پایه‌گذاری شد، طراحی و ساخت موسیقی برای فیلم‌های سینمایی جهش قابل توجهی را تجربه کرد و

گزارش

فجر نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

«لدشدگان»، «گبه»، «زشت و زیبا»، «زمانی برای مستی اسبها»، «لاک‌پست‌ها هم پرواز می‌کنند»، «آواز گنجشک‌ها» و «ملکه» از ساخته‌های اوست.

وی با کسب ۴ سیمرغ بلورین برای فیلم‌های گبه، زشت و زیبا، آواز گنجشک‌ها و ملکه، به همراه مجید انتظامی و محمدرضا علیقلی برنده بیش‌ترین سیمرغ بلورین در بخش بهترین موسیقی متن از جشنواره فیلم فجر است.

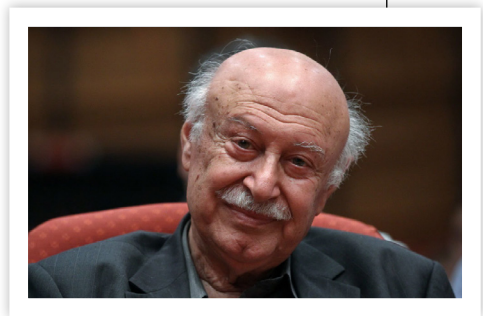
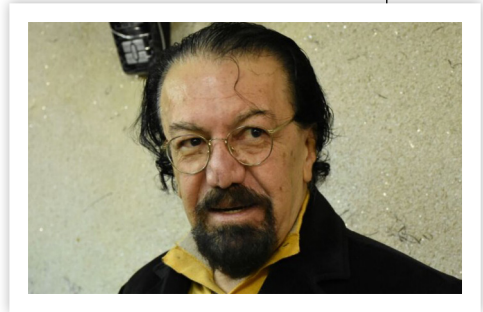
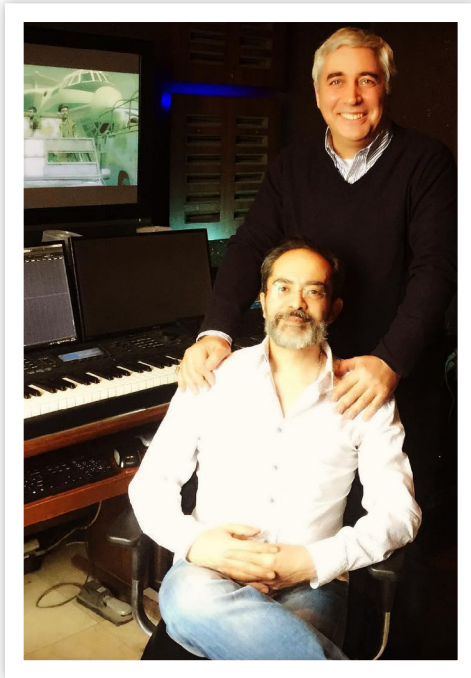
«ناصر چشم آذر» در ۱۲ سالگی به همراه پدرش وارد ارکستر آذربایجانی رادیو ایران شد. در ۱۳ سالگی جایزه ویژه موسیقی را در مقطع دبیرستانی به‌خاطر نواختن آکاردئون دریافت کرد. وی تاکنون سه بار توانسته تا سیمرغ بلورین بهترین موسیقی متن فیلم را برای آثاری همچون «چشم شیطان»، «هامون» و فیلم خاطره ساز «خواهران غریب» از آن خود کند. چشم آذر با پنج نامزدی برای کسب سیمرغ در جایگاه چهارم رکوردداران قرار دارد. «فرهاد فخرالدینی» یکی از پرافتخارترین آهنگسازان در جشنواره فیلم فجر محسوب

می‌شود. وی تاکنون چهار بار نامزد دریافت سیمرغ بلورین شده و از این میان سه بار این جایزه را به خانه برده است. وی علاوه بر فعالیت در زمینه موسیقی فیلم و ارکستر سمفونیک تهران ساخت اثری ماندگار همچون موسیقی «سریال امام علی (ع)» را در کارنامه خود دارد. وی یکی از معدود موسیقیدان‌هایی بوده که توانسته در دوره متوالی پنجم و ششم فجر برای دو فیلم «گزارش یک قتل» و «پرستار شب» سیمرغ بلورین جشنواره را از آن خود کند.

«کارن همایون‌فر» نام آشناترین موسیقیدانان این روزهای سینمای ایران است. وی سال گذشته موسیقی متن فیلم «خفه گی» را ساخت که یکی از شانس‌های اصلی سیمرغ محسوب می‌شد. وی تاکنون برای بیش از هفتاد فیلم و سی سریال تلویزیونی موسیقی متن ساخته است. او در سال‌های ۱۳۸۶ و ۸۷ در جشن خانه سینما برای فیلم‌های «زانی گهل» جمیل رستمی و «خاک آشنا» بهمن فرمان‌آرا تندیس بهترین موسیقی متن را دریافت کرده‌است. همایون فر در سال ۱۳۸۷ برای موسیقی فیلم «زادبوم» ابوالحسن داوودی و ۱۳۸۹ برای فیلم «جرم» مسعود کیمیایی سیمرغ بلورین بهترین موسیقی متن فیلم جشنواره فیلم فجر را از آن خود کرده‌است.

در این میان نسل جوان آهنگسازی همچون «بهزاد عبدی»، «کریستف رضاعی»، «ستار اورکی»، «پیمان یزدانیان»، «فردین خلعتبری» و «کامبیز روشن روان» هر سال با حضور خود تنور کسب سیمرغ بهترین موسیقی فیلم را داغ‌تر کرده‌اند.

سال گذشته کریستف رضاعی برای طراحی و ساخت موسیقی فیلم «نگار» به کارگردانی «رامید جوان» توانست سیمرغ بلورین سی و پنجمین

جشنواره فیلم فجر را به خانه ببرد.

نت‌های سی و ششمین جشنواره فیلم فجر را چه کسانی کوک کرده‌اند؟

امسال و در سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر حضور چند آهنگساز بیشتر به چشم می‌خورد. کارن همایونفر یکی از آهنگسازان پر کار این دوره از جشنواره است. او که پیش از این با ابراهیم حاتمی کیا در فیلم سینمایی «بادیگارد» همکاری کرده بود، امسال نیز آهنگسازی «به وقت شام» اثر این کارگردان را به عهده دارد.

از دیگر آثار کارن همایونفر در جشنواره امسال می‌توان به فیلم سینمایی «عرق سرد» ساخته سهیل بیرقی اشاره کرد. این آهنگساز پیش از این در فیلم سینمایی «من» نخستین ساخته سهیل بیرقی نیز حضور داشت.

همایونفر همچنین موسیقی فیلم سینمایی «اتاق تاریک» به کارگردانی روح‌الله حجازی را نیز ساخته و با این حساب لقب پرکارترین آهنگساز سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر را به خود اختصاص داده است. در سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر حضور آهنگسازانی نیز به چشم می‌خورد که با ۲ اثر حضور دارند که آرمان موسی‌پور از جمله همین افراد است. او امسال فیلم سینمایی «چهارراه استانبول» به کارگردانی مصطفی کیایی و «خجلت نکش» به کارگردانی رضا مقصدی را در این رویداد هنری دارد.

بهزاد عبدی از آهنگسازان با سابقه آثار سینمایی نیز آهنگسازی ۲ اثر

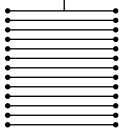
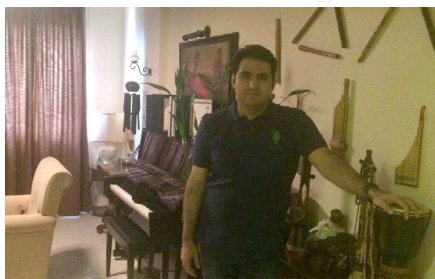
با عنوان های «دارکوب» ساخته بهروز شعبی و «هایلایت» به کارگردانی اصغر نیعی را عهده دار است.

«سرو زیر آب» به کارگردانی محمدعلی باشه آهنگر و «کار کیف» ساخته خسرو معصومی ۲ اثری است که حسین علیزاده آهنگساز مطرح به ساخت موسیقی آنها پرداخته است. این آهنگساز پیش از این در فیلم سینمایی «ملکه» نیز با محمدعلی باشه آهنگر همکاری کرده بود.

ستار اورکی نیز انیمیشن سینمایی «فیلشاه» ساخته هادی محمدیان و «ماهورا» ساخته حمید زرگرنژاد را به سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر آورده است.

یک مستند به نام «زنانی با گوشواره های باروتی» به کارگردانی رضا فرهنگد و فیلم سینمایی «جاد قدیم» ساخته منیژه حکمت نیز از جمله آثاری هستند که کریستف رضاعی آهنگسازی آنها را به عهده داشته است.

این آهنگسازان از پرکارترین افراد حاضر در سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر هستند و بقیه فیلم‌ها توسط افراد دیگری آهنگسازی شده‌اند. در میانه جشنواره فیلم فجر باید منتظر ماند و دید از میان ۲۵ فیلم بلند راه یافته به این رویداد هنری سیمرغ بلورین موسیقی به چه کسی می‌رسد؟

گزارش

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و ششمین
جشنواره
فیلم فجر

رکوردداران سیمرغ بلورین بهترین آهنگسازی در جشنواره فیلم فجر

محمد رضا علیقلی

برنده ۴ سیمرغ بلورین از جشنواره فیلم فجر برای فیلم‌های خیلی دور، خیلی نزدیک، قدمگاه، امکان مینا و دختر (مشترک)

محمد انتظامی

برنده ۴ سیمرغ بلورین از جشنواره فیلم فجر برای فیلم‌های بای سیکل ران، روز واقعه، آژانس شیشه‌ای و دیوانه‌ای از قفس پرید

حسین علیزاده

برنده ۴ سیمرغ بلورین از جشنواره فیلم فجر برای فیلم‌های گبه، زشت و زیبا، آواز گنجشک‌ها و ملکه

۳

ناصر سیم‌آذر

برنده ۳ سیمرغ بلورین از جشنواره
فیلم فجر برای فیلم‌های چشم شیطان،
هامون، خواهران غریب

۲

فهد خزالدینی

برنده ۲ سیمرغ بلورین از جشنواره فیلم
فجر برای فیلم‌های گزارش یک قتل و پرستار
شب

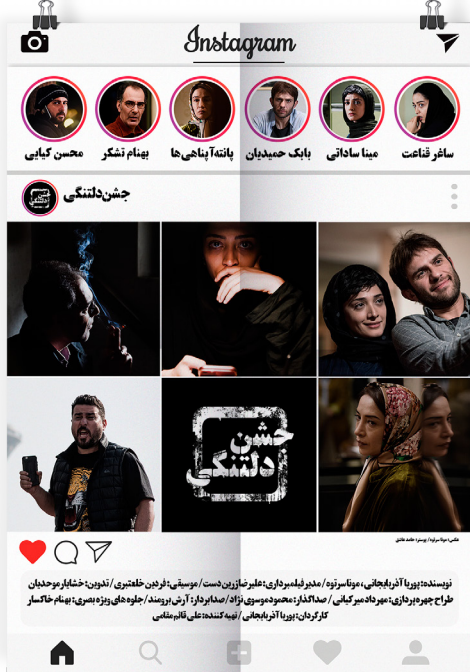
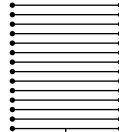

۲

کارن همایون‌فر

برنده ۲ سیمرغ بلورین از جشنواره
فیلم فجر برای فیلم‌های زادبوم و جرم

فیلم سینمایی «جشن دلنگی»

رستگاری در اینستاگرام

فرشته صدرعرفایی بازیگران مطرح این کار هستند و علیرضا زرین دست، فردین خلعتبری و خشایار موحدیان نام‌های شناخته‌شده‌ای هستند که در خارج از کادر دوربین خوش درخشیدند.

«جشن دلنگی» آخرین ساخته پوریا آذربایجانی، یکی از عاشقانه‌های جذاب جشنواره امسال است. این درام اجتماعی که سوژه اصلی آن در بطن زندگی بیشتر مردم ایران وجود دارد، در رابطه با گرهِ خوردن زندگی آدم‌ها با فضای مجازی است و نگاهی دارد به تأثیری که شبکه‌های اجتماعی بر روابط افراد مختلف گذاشته است. آذربایجانی فیلم‌نامه این اثر را به همراه همسرش «مونا سرتوه» نوشته و تهیه‌کنندگی آن را هم سیدعلی قائم‌مقامی برعهده داشته است. آخرین فیلم آذربایجانی پیش از «جشن دلنگی»، فیلم سینمایی «اروند» بود، اثری تحسین‌شده که در ژانر دفاع مقدس بود و در بخش مسابقه بین‌الملل جشنواره به سیمرغ هم رسید. بعد از آن تجربه موفق حالا باید فیلم تازه این کارگردان جوان را در دل دنیای امروز ببینیم؛ فیلمی که حال و هوای چندان غربی‌یی برای مخاطبانش ندارد و باتوجه به سوژه‌ای که دارد به نظر می‌رسد مخاطبان، به‌ویژه مخاطبان عام سینما به‌راحتی با آن ارتباط برقرار می‌کنند. یکی از نکات مثبت این فیلم، عوامل موفق آن است؛ آذربایجانی هم برای جلوی دوربین و هم برای پشت آن از افراد مطرحی استفاده کرده است، محسن کیایی، پاتنه آناه‌ی‌ها، بابک حمیدیان، مینا ساداتی، بهنام تشکر و

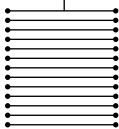

پوریا آذربایجانی از قصه فیلم جدیدش و آرزوی شکار سیمرغ می‌گوید

روایت‌سینمایی از بحران تنهایی

محمد رضا کاظمی

پوریا آذربایجانی، کارگردانی سه فیلم «روایت‌های ناتمام»، «تجربیش ناتمام» و «اروند» در کارنامه خود دارد و به‌رغم جوانی کارگردان باتجربه‌ای محسوب می‌شود. به‌خصوص که طی یک سال گذشته کارگردانی اولین سریال کارنامه‌اش یعنی «زرد» را هم به سرانجام رساند و توانست در مدیوم تلویزیون هم نمره قبولی از مخاطبان و منتقدان بگیرد. با او درباره «جشن دل‌تنگی» به گفت‌وگو نشستیم.

پرونده

فيلم
نامه

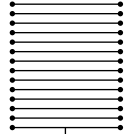
بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فيلم فجر

کارگردان آمریکای جنوبی نیست و نمی‌توان گفت که صحنه‌های آن شبیه پلان‌های فلان اثر است. یعنی صفر تا صد آن ایده خودتان است؟

این فیلمی است که من و همسر به‌عنوان دیگر نویسندگان، بدون سفارش و انگیزه پیچیده‌ای برای تولید یک فیلم عجیب‌وغریب تصمیم گرفتیم بنویسیم. خیلی شریف تولید شد و خیلی شریف هم به بخش

فکر می‌کنید «جشن دل‌تنگی» چه فاکتورهایی داشت که برای حضور در جشنواره انتخاب شده است؟

راستش من نمی‌دانم از نظر هیات انتخاب فیلم‌های سودای سیمرغ چه فاکتورهایی داشته که انتخاب شده، اما از نظر خودم فیلم بسیار شریف و اورجینالی است. یعنی فیلم کپی شده از برادران دارن یا فلان

راستش را بخواهید «جشن دلنگی» آن طور نیست که بگوییم، فیلم فضای مجازی است. فضای مجازی که در فیلم دیده می‌شود اینستاگرام است، اما فیلم قبل از اینکه لزوماً درباره فضای مجازی باشد، در مورد بحران تنهایی است.

■ با تمام این تفاسیر فکر می‌کنید فیلم شما چه سرنوشتی در جشنواره سی و ششم فجر خواهد داشت؟

سودای سیمرخ جشنواره فجر راه پیدا کرده است، بدون اینکه متعلق به‌جای خاصی باشد یا فشار ویژه‌ای پشت آن قرار داشته باشد.

■ وقایع این فیلم با فضای مجازی در ارتباط است، دغدغه خاصی باعث شد به سمت ساخت آن بروید؟

من آدمی هستم که حس می‌کنم روابط عادی و با اصالت آدم‌ها خیلی اهمیت دارد، روابطی که به نظرم آرام‌آرام در حال از بین رفتن است و آدم‌ها دیگر به‌مرور سعی می‌کنند به‌جای اینکه حضوری یکدیگر را ببینند و رودررو با هم صحبت کنند، به هم تکست می‌دهند و در فضای مجازی با هم رابطه برقرار می‌کنند. این شد که من حس کردم بد نیست یک فیلم بسازیم و ببینیم که ارتباطی با این سبک و سیاق در جهان مجازی، واقعاً چقدر زندگی ما را احاطه کرده است.

■ یعنی می‌توان گفت این فیلم در مذمت فضای مجازی است؟

نه، دنبال شعار دادن نیستیم، فارغ از خوب یا بد بودن فضای مجازی ارتباطات موجود در این فضا را سوژه اصلی فیلم قرار دادیم، سناریو را نوشتیم، به تولید رسیدیم و حس می‌کنم کار خوبی هم بشود.

■ ما قبلاً هم در سینما فیلم‌هایی ساختیم که شبکه‌های اجتماعی در پیشبرد قصه آن نقش کلیدی داشتند، در فیلم شما هم شبکه‌های اجتماعی سوژه اصلی هستند یا نرم‌افزارهای ارتباطی و غیره؟

من آدمی هستم
که حس می‌کنم
روابط عادی و
با اصالت آدم‌ها
خیلی اهمیت دارد،
روابطی که به
نظرم آرام‌آرام در
حال از بین رفتن
است

یک تجربه جریان‌ساز

هنوز خیلی‌ها این فیلم را ندیده‌اند و نمی‌توان درباره خصوصیات بارز آن صحبت کرد، اما این را می‌توان گفت که «جشن دل‌تنگی» فیلم خوش‌ساختی است و علاوه‌بر اینکه مطمئنم در طول جشنواره با استقبال خوبی مواجه می‌شود، از آن دست آثاری است که پس از اتمام جشنواره و در زمان اکران نیز جریان‌ساز می‌شود و مخاطبان زیادی را با خود همراه می‌کند. این فیلم از لحاظ بیشتر مسائل فنی مثل کارگردانی، فیلم‌نامه، بازیگری و... خیلی خوب ساخته شده و خیلی امیدوارم که در دسته فیلم‌های پرمخاطب و محبوب سینمای ایران قرار گیرد. البته پیش‌بینی در رابطه با اینکه این فیلم در اختتامیه جشنواره با استقبال هیات داوران مواجه می‌شود و سیمرغی را به خود اختصاص می‌دهد یا نه، به نظرم درست نیست، مثل اینکه قبل از مسابقات فوتبال پیش‌بینی کنید که کدام تیم برنده می‌شود و همیشه هم پیش‌بینی‌ها درست از آب در نمی‌آید. به نظرم باید تا روز اختتامیه صبر کرد تا به جواب درستی در این خصوص رسید. من فکر می‌کنم اینکه «جشن دل‌تنگی» دغدغه‌های مهمی را مطرح می‌کند و به‌عنوان یک اثر اجتماعی نگاهی به زندگی مردم دارد امتیاز مثبتی است که در طول اکران آن در جشنواره فیلم فجر و پس از آن هم متوجه اهمیت این امتیاز می‌شویم. این فیلم ویژگی‌های متعددی دارد که نمی‌توانم تا قبل از اکران آن‌ها را مطرح کنم، اما حس می‌کنم به دلیل همین ویژگی‌ها «جشن دل‌تنگی» یکی از فیلم‌های پرمخاطب این دوره از جشنواره خواهد بود.

علیرضا زرین‌دست / مدیر فیلم‌برداری

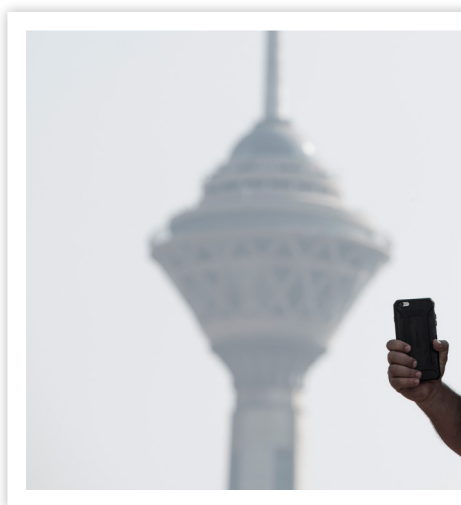
احساس می‌کنم این فیلم جای خودش را در نزد مخاطبان باز خواهد کرد، حالا اینکه بگویم جوایز عجیبی خواهد گرفت یا نه، زود است اما از اینکه «جشن دل‌تنگی» جوایزی را هم به خود اختصاص دهد، استقبال خواهیم گرفت.

■ امسال تعداد زیادی از فیلمسازان قدیمی فیلمی در جشنواره ندارند و بیشتر کارگردان‌های هم‌نسل خودتان میدان‌دار هستند، رقابت با فیلمسازان نسل جوان راحت‌تر است یا قدیمی‌ها؟

زمانی که این فیلم را برای حضور در جشنواره آماده می‌کردم، خیلی دنبال این نبودم که بینم چه کارگردان‌هایی در جشنواره هستند و چه کسانی در این دوره غیبت دارند، چه فیلمسازان نسل خودم یا چهره‌های قدیمی‌تر و جدیدتر. واقعا بدون توجه به چنین مسائلی این فیلم را به دفتر جشنواره فرستادیم و خوشبختانه انتخاب هم شد، حتی من تا روز آخر خیلی برایم روشن نبود که فیلم انتخاب می‌شود یا خیر. صرفا به‌عنوان یک اتفاقی که حس کردیم باید می‌افتاد، فیلم را به دفتر جشنواره فجر دادیم و خوشحالم که این فیلم انتخاب شد.

■ بعد از اتمام جشنواره برنامه‌ای برای کار بعدی‌تان دارید؟

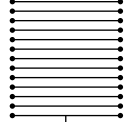
فعلا نه. یک پیشنهادهایی از تلویزیون داشتم که یک پروژه طولانی‌مدت است، خودم هم یک قصه برای کار در سینما دارم که آن هم فعلا تهیه‌کننده ندارد، اما در حال حاضر خیلی خسته‌ام و این ماه‌های آخر سل را می‌خواهم استراحت کنم.

پرونده

فيلم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فيلم فجر

اصغر نعیمی در تجربه تازه سینمایی خود بازم سرخ
«عشق» رفته است

یک عاشقانه متفاوت

گویا که در نگارش فیلمنامه نیز تلاش کرده تا دغدغه‌هایی فراتر از تعریف کردن یک داستان عاشقانه صرف، به نمایش بگذارد. در این فیلم چهره‌های جدید سینمای ایران همچون آزاده زارعی، الهه حساری و مینا وحید در کنار جمشید هاشم‌پور قرار گرفته‌اند و البته بازیگر نقش اصلی مرد پژمان باذی‌ست، ضمن اینکه سام قربیبیان هم حضور دارد. در توضیح محتوای این فیلم آمده است که درامی عاشقانه با مضمون اجتماعی‌ست. برای سنجش صحت اینکه آیا اجتماعی‌ست یا خیر و اگر اجتماعی است آیا متفاوت هم هست یا پیش از آن بارها تکرار شده، تنها باید به انتظار اکران جشنواره‌ای این فیلم بنشینیم و پس از دیدن فیلم، قضاوت کنیم. سامان سالور که تهیه‌کنندگی این فیلم را برعهده دارد، آن را یک اتفاق جدید و تجربه نشده برای خودش معرفی کرده است. برادر او سامان سالور نیز که خود یک کارگردان شناخته شده است، تدوین فیلم را به دست گرفته است. بهزاد عبدی در اوکراین برای این فیلم موسیقی ساخته و مسعود سلامی مدیریت فیلمبرداری آن را برعهده داشته است.

«هایلایت»، فیلم چهارم اصغر نعیمی بعد از «بی‌وفا»، «سلام بر عشق» و «سایه‌های موازی» است. نکته جالب توجه درباره فیلم‌های نعیمی آن است که او با وجود آنکه خود، نویسنده فیلم‌نامه چند فیلم سینمایی بوده، فیلم‌نامه این سه فیلم را خودش نوشته است. به‌جز «هایلایت» که هم نویسندگی و هم کارگردانی برعهده‌ی خود او بوده، از فیلم‌نامه‌های نوشته‌شده توسط دیگران برای ساخت آثارش بهره برده است. در «هایلایت» برای اولین بار، اصغر نعیمی فیلمنامه‌ای از خودش را کارگردانی کرده است.

اصغر نعیمی از «هایلایت» به‌عنوان تازه‌ترین تجربه فیلم‌سازی خود می‌گوید

پایان قهرمانانه یک عاشقانه

سارا کنعانی

اصغر نعیمی سال قبل «سایه‌های موازی» را روی پرده اکران عمومی داشت و امسال با «هایلایت» به جشنواره سی و ششم آمده است؛ فیلمی عاشقانه که به‌گفته او قهرمان هم دارد و همین ویژگی شاید امتیاز ویژه این اثر نسبت به سایر آثار حاضر در جشنواره امسال باشد. در این اثر سینمایی یک بازیگر زن از میان چهره‌های جدید در کنار یکی از بازیگران مرد صاحب‌نام قرار گرفته است.

آن قدر دشوار و حتی ترسناک است که ممکن نیست تنهایی بتوانیم با آن مواجه شویم. من دوست دارم فیلم‌هایی بسازم که کنکاشی در وجود انسان و نسبت او با موقعیت‌های پیرامونش باشد که درام‌های عاشقانه بهترین محمل برای طرح این مضمون است. اما فراتر از ساختن فیلم عاشقانه صرف بیشتر داستان‌هایی که دوست دارم و به فیلم درمی‌آورم داستان‌هایی درباره روابط آدم‌هایی است که مایل‌اند به شناخت بهتری از خود و جهان اطرافشان برسند. مسئله شناخت برایم اهمیت دارد.

فیلم شما را در رسانه‌ها عاشقانه-اجتماعی خوانده‌اند و عشق هم در جایی غیر از اجتماع

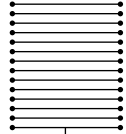
مروار کارنامه شما نشان می‌دهد فیلم‌ساختن درباره عاشقی آدم‌ها مورد علاقه شماست. در «هایلایت» چقدر این علاقه را پی گرفته‌اید؟

مرحله عاشقی در زندگی آدم‌ها مورد توجه من است، چون یکی از پرچالش‌ترین دوران زندگی برای هر کسی است و شاید بهترین موقعیت برای این که آدم‌ها در گذر از کوره عشق گذاخته و آبدیده شوند و حداقل به درک بهتر و شناخت دقیق‌تری از خودشان برسند. اساساً معتقدم ما با عاشقی کردن شجاعت و شهامت خود را محک می‌زنیم تا در کنار دیگری خود واقعی‌مان، مهارت‌ها و محدودیت‌هایمان را بهتر بشناسیم. شناختن خود

پرونده

فکر
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جنتی
فیلم فجر

قهرمان دارد و شخصیت‌های آن در مواجهه با شرایط نامتوازن پیش رو تلاش می‌کنند امر ناممکن یا حداقل دشواری را به سرانجام برسانند و درنهایت هم موفق می‌شوند. شخصیت‌های «هایلایت» در جامعه امروز ما می‌توانند الگوی اخلاقی کاملی به حساب بیایند. از نظر من تصمیمی که هر دو شخصیت اصلی در پایان درام می‌گیرند، عملی کاملاً قهرمانانه است.

■ بازیگر نقش اول فیلم شما آژاده زارعی است و پژمان بازغی. چطور به این ترکیب رسیدید؟ زارعی بازیگر جوانی است و آیا انتخاب او نوعی ریسک نبود؟

در انتخاب بازیگر مهم‌ترین مسئله برای من اول توان او و بعد تناسب با نقش و درنهایت رسیدن به چیدمانی ست که مجموعه بازیگران فیلم در کنار هم ترکیبی متوازن و در عین حال جذاب را تشکیل دهند. گمانم در «هایلایت» هم این اتفاق افتاده و علاوه بر پژمان بازغی و آژاده زارعی حضور جمشید هاشم‌پور، مینا وحید، سام قربیبیان و الهه حساری مجموعه‌ای جذاب را تشکیل داده که برای مخاطب هم جالب خواهد بود. انتخاب آژاده زارعی را هم ریسک نمی‌دانم من او را با توجه به شناختی که از توانایی‌هایش داشتم انتخاب کردم و در طول کار هم با سخت‌کوشی و انگیزه‌های بالا تلاش کرد نقشی دشوار را به خوبی اجرا کند. قطعاً تماشای حاصل کارش همه را قانع خواهد کرد که چه انتخاب خوب و درستی بوده است.

■ هنگام نوشتن فیلمنامه آیا اتفاقی واقعی یا آدم‌هایی حقیقی در ذهن شما وجود داشتند؟ سوژه چطور در ذهن شما جرقه خورد و اصلاً

اتفاق نمی‌افتد. بگویید اساساً چه موضعی نسبت به این تقسیم‌بندی‌ها دارید؟ و اینکه فیلم شما در چه دسته‌ای است؟

این تقسیم‌بندی‌ها بیشتر در حوزه نقد و رسانه‌ها کاربرد پیدا می‌کند. بگذریم از اینکه این نوع طبقه‌بندی‌ها الزاماً واقعی هم نیست و بیشتر به خاطر فایده‌شان انجام می‌شود. اما درباره بخش دوم پرسش‌تان باید بگویم واقعیت این است که هیچ رفتار انسانی نمی‌تواند فارغ از تأثیر جامعه اتفاق بیفتد. رفتارهای عاشقانه ما هم نسبت مستقیمی با جامعه پیدا می‌کند. من خودم خیلی موقع نوشتن فیلمنامه و ساختن فیلم درگیر این که فیلم در چه ژانری است یا در کدام تقسیم‌بندی رسانه‌ای قرار خواهد گرفت نمی‌شوم، بلکه صرفاً داستانی که دوست دارم را می‌سازم. تعیین مختصات آن به عهده منتقدان و اهالی رسانه است.

■ آثار عاشقانه کلاسیک همیشه قهرمان داشته‌اند. فیلم‌سازان امروزی حتی اگر عاشقانه کار کنند، آدم مهم فیلم‌شان در ذهن مخاطب قهرمان جلوه نمی‌کند. در این مورد چه نظری دارید و آیا «هایلایت» قهرمان دارد؟ این‌طور هم نبوده که همه عاشقانه‌های کلاسیک به معنایی که مدنظر شما است قهرمان داشته باشند، موارد بسیاری هم هست که اتفاقاً شخصیت‌های اصلی درام‌های عاشقانه ضدقهرمان بوده‌اند. اما برای سینمای ما فقدان قهرمان در فیلم‌ها ناشی از تأثیرپذیری فیلمساز از اجتماع عاری از قهرمان است. البته به‌طور مشخص اگر بخواهم درباره فیلم خودم بگویم، اتفاقاً «هایلایت»

«هایلایت»

قهرمان دارد و شخصیت‌های آن در مواجهه با شرایط نامتوازن پیش رو تلاش می‌کنند امر ناممکن یا حداقل دشواری را به سرانجام برسانند و درنهایت هم موفق می‌شوند

جاذبه سادگی

«هایلایت» چهارمین تجربه تهیه‌کنندگی من بعد از فیلم‌های «بدروید بغداد»، «امین خواهیم گفت» و «تمشک» محسوب می‌شود. ممکن است این فیلم از سوژه جدیدی برخوردار نباشد اما نوع نگاه فیلم به این سوژه کاملاً متفاوت و منحصر به فرد است و در برآیند کلی فیلمنامه در یک جمله، تفاوت بین گناه و لغزش از یک دیدگاه بدون قضاوت و پیش‌داوری‌ست. به‌رحال من عضوی از سینمای مستقل به مفهوم واقعی هستم و به‌نظرم این استقلال فقط استقلال مالی در یک پروژه نیست بلکه استقلال فکری هم مدنظر است. خدا را شاکرم که فیلم «هایلایت» با توجه به تمام مسائل و مصائبی که سینمای مستقل دارد با همراهی و همدلی همه همکاران عزیزم در این فیلم یک کار شسته‌رفته و قابل قبولی شده و به‌نظرم در یک کلام فیلم شریفی است و قصد گول زدن مخاطب را ندارد. همکاری با اصغر نعیمی هم از این نظر برایم ارزشمند است که قبل از اینکه ایشان کارگردان باشد ژورنالیست است و اهل ادبیات و دیالوگ مشترک که این امر باعث شد در همان یکی دو جلسه اول ما به یک تفاهم خوب و دل‌چسب برسیم و در یک کلام ایشان خیلی اهل منم - منم نبود و همین امر باعث تسریع در روند تولید این فیلم شد. به‌نظرم جذابیت «هایلایت» در سادگی آن است. در مورد حضور در بخش مسابقه باید بگویم در هر جای دنیا وقتی شما فیلمی را ارسال می‌کنید در ابتدا می‌بایست مناسبات آن جشنواره را پذیرفته باشید و بخشی از آن احترام به رای هیات انتخاب و داوری‌ست. در جشنواره‌های بزرگ دنیا نظیر کن و ونیز و... فیلم‌های مختلفی داشته‌ام و در همین جشنواره فجر هم هر چهار فیلمی که در سمت تهیه‌کننده به سرانجام رساندم در بخش مسابقه پذیرفته‌شده و به نمایش درآمده و مناسبات آن را خوب می‌شناسم. امیلورام امسال با توجه به اینکه آقای داروغه‌زاده و تیم همراهشان نشان دادند که عدالت را در مورد فیلم‌ها برقرار کردند (در مراسم قرعه‌کشی سینمای مطبوعات و تعیین زمان پخش فیلم‌ها) این اتفاق نیک تا پایان جشنواره همراه جشنواره باشد و چه‌ب بهتر که نهادینه شود.

ساسان سالور / تهیه‌کننده

چرا روند کاری‌تان این‌طور نیست که سالی یک فیلم داشته باشید؟

داستان فیلمنامه از دو موقعیت مختلف در ذهنم شکل گرفت که اتفاقاً یکی از آن‌ها حادثه‌ای بود که برای یکی از دوستانم اتفاق افتاد. البته آن حادثه مطلقاً با چیزی که در فیلم می‌بینیم متفاوت است اما توانست ذهن من را درگیر کند و به قول شما حکم همان جرقه‌ای را داشت تا به داستان فیلم «هایلایت» برسم. معمولاً هم رسیدن به یک داستان خوب و تبدیل آن به فیلمنامه و بعد هم یافتن سرمایه لازم و تهیه‌کننده برای ساختن آن فیلم برای کسانی مثل من که به شکل کاملاً مستقل و بدون حمایت‌های دولتی و نهادهای مالی وابسته فیلم می‌سازیم این‌قدر کار دشوار و فرآیند طولانی است که امکان هر سال یک فیلم ساختن را از میان می‌برد.

شما اخیراً جشن سینمایی نویسان را برگزار کرده‌اید. به‌عنوان کسی که خودش متولی اهدای جایزه است چه احساسی به جایزه گرفتن از رویدادی مثل فجر دارید؟

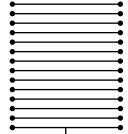
طبعاً هر جایزه نوعی تشویق و تایید است و آدم را خوشحال می‌کند. در مورد فیلم «هایلایت» به‌طور مشخص با توجه به شکل تأمین سرمایه و تولید کاملاً مستقلی که داشته و این که همه عوامل تلاش کردند با احترام به این استقلال و به‌رغم بودجه محدودی که داشتیم بهترین کارشان را ارائه کنند، چنانچه فیلم مورد توجه هیات داوران قرار بگیرد باعث خوشحالی مضاعف برای عوامل سازنده‌اش خواهد شد و احساس می‌کنند این تلاش و احترام به سینمای مستقل دیده شده است.

پرونده

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

فیلم سینمایی «ماهورا» که البته در ابتدا «ماهور» نام داشت، نگاهی دارد به زندگی اعراب خوزستان و اعتقادات خاص آن‌ها در گذشته و البته حضور پررنگشان در جریان هشت سال دفاع مقدس. یکی از ویژگی‌های این فیلم تیم بازیگران آن است که ترکیبی از بازیگران قدیمی و جدید سینماست. داریوش ارجمند، یوسف مرادیان، میترا حجار و علی اوسینوند از بازیگران قدیمی این پروژه به حساب می‌آیند و افرادی همچون ساعد سهیلی، بهاره کیان‌افشار، کامران نقی، مونا فرجاد و محسن افشاری هم بازیگران جوان آن هستند. باید منتظر ماند و دید ترکیب این تیم باتجربه و جوان چه نتیجه‌ای

مروری بر روند تولید فیلم سینمایی «ماهورا» در گفت‌وگو با سازندگان اثر

قصه غریبانه جنگ

اثر امیدوارند «ماهورا» در جشنواره به‌خوبی بدرخشد تا روح تهیه‌کننده مرحومش نیز به آرامش بیشتری برسد.

در پی‌داشته و آیا این فیلم می‌تواند توجه مخاطبان سخت‌پسند سینما، به‌ویژه سینما روه‌های پیگیری که در جشنواره فیلم فجر آثار را دنبال می‌کنند را به سمت خود جلب کند یا خیر؟ نکته بعدی در مورد این فیلم، لوکیشن ویژه آن و شرایط ویژه آب و هوایی است که در آن فیلم را تولید کرده‌اند، شرایطی که فشار زیادی را به عوامل تولید وارد کرده است و همه به آن اذعان داشته‌اند. همه قبول دارند که فیلم «ماهورا» سختی‌های زیادی به دست‌اندرکارانش تحمیل کرده اما یکی از اتفاقات تلخی که سازندگان این اثر متحمل شدند، درگذشت حمید اخوندی، یکی از تهیه‌کنندگان پروژه بود، اتفاقی که جدا از برویجه‌های این فیلم اهالی سینما را هم غم‌زده کرد. حالا همه سازندگان این

حمید زرگر نژاد، نویسنده و کارگردان «ماهورا» از حال و هوای این فیلم می‌گوید

قهرمان‌هایی از جنس مردم

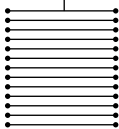
◀ محمدرضا کاظمی

حمید زرگر نژاد چهار سال بعد از فیلم سینمایی «پایان خدمت» با فیلم جدیدش «ماهورا» به سینما بازگشته است، یکی از آثار دفاع مقدسی جشنواره امسال که پروسه تولید سختی داشته و سازندگان آن انرژی زیادی برای تولیدش به خرج داده‌اند. با حمید زرگر نژاد، کارگردان این فیلم که نویسنده‌اش آن را نیز برعهده داشته، در خصوص دشواری‌های تولید، حضورش در بخش سودای سیم‌رغ و احتمال برنده شدن جایزه در روز اختتامیه صحبت کردیم.

■ فضای فیلم ماهورا چگونه است و ما باید منتظر چه حال و هوایی در این فیلم باشیم؟
این فیلم، فیلم فضاست، سال‌ها قبل مستندی را ساخته بودم در همین رابطه و جغرافیای عجیب‌وغریبی که در آنجا وجود دارد و تاکنون دیده نشده، یک منطقه مرزی با

لوکیشن‌های بسیار زیبا. چهار ماه طول کشید که توانستیم در آنجا یک روستا را روی آب بسازیم، حرکتی که واقعا کار فوق‌العاده سختی بود.

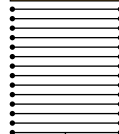
■ خوب شما که قبلا در مستند چنین فضایی را تجربه کردید، چرا دوباره به همان جغرافیا

پرونده

فيلم نامه

بولتن مجازی
سی و هشتمین
جشنواره
فيلم فجر

دفاع مقدس، باید یک زندگی توأم با شادی و عشق به همراه تمام آیین‌ها، سنت‌ها و باورهایی که برای خود من هم ارزش سینمایی بالا داشت، به تصویر کشیده می‌شد. مثلاً در مورد جنگ، خب این روستایی‌ها چیزی درباره جنگ کلاسیک نمی‌دانند، آن‌ها همان‌طور که مرغابی شکار می‌کنند، به دشمن حمله می‌کنند. پس نیاز به تور و نی برای ماندن در زیر آب دارند.

■ با توجه به این شرایط به نظر می‌رسد بازیگران کار دشواری داشتند، این‌طور نیست؟ بله، تناسب بازیگران با نقش خیلی اهمیت داشت، آن‌ها

پناه بردید برای ساخت اثر داستانی؟ در مستند شاید صرفاً نشان دادن تصاویر آنجا کافی بود، اما در درام پیوند با قصه اهمیت بالایی داشت. یعنی اگر می‌گوییم که آنجا قشر مهمان‌نوازی هستند، این نکته چه جایگاهی در فیلم داستانی دارد و نوع برخورد آن‌ها با مهمان‌ها چه چالشی را به وجود می‌آورد؟ از طرف دیگر ایام جنگ است و در عین حال مراسم عروسی هم هست، وقتی شما اتفاقاتی مثل عروسی، جنگ زیر آب و مواردی از این دست را مطرح می‌کنید، هر کدام از آن‌ها یک فضای دارد که باید به آن‌ها پرداخته شود. یعنی در کنار موضوع

مردم فیلمی که در مورد خودشان است را دوست دارند و می‌خواهند افرادی شبیه به خودشان را روی پرده ببینند. مردم دوست دارند

قهرمانی را ببینند که کارهایی که خودشان توانایی انجام دادنش را ندارند، او انجام می‌دهد

فوران غرور ملی

در مورد فیلم «ماهورا» قبل از هر چیز باید یادی کنم از دوست عزیزم مرحوم «حمید آخوندی» دیگر تهیه‌کننده این فیلم که شریک بنده بود و برای آن خیلی زحمت کشید اما متأسفانه هیچ‌وقت قسمت نشد که کار را به‌صورت نهایی و تمام‌شده ببیند. به روح پاک حمید عزیز و تمام کسانی که برای «ماهورا» زحمت کشیدند، درود می‌فرستم، چون «ماهورا» کار بسیار ارزشمندی است و فکر می‌کنم هر کس آن را ببیند به ایرانی بودن خود افتخار می‌کند. قومیتی در این فیلم به تصویر کشیده می‌شود که مردم از دیدن غیرت این قومیت در حمایت از مرزبوم و کیان ایران، احساس غرور خواهند کرد. فیلم «ماهورا» پروژه فوق‌العاده سختی بود، ما با روی آب بودیم، با داخل آب و اهل فن وقتی کار را ببینند، درک می‌کنند که پروسه تولید آن چقدر دشوار بود. همکاران من در این اثر شرایط بسیار سختی را تحمل کردند، همگی زحمت کشیدند و امیدواریم مردم از این فیلم استقبال کنند، اتفاقی که حس می‌کنم رخ خواهد داد، چون ویژگی‌هایی مثل ایثار، مقاومت، از خودگذشتگی و به‌نوعی جهاد در قومیت اعراب ایرانی می‌بینند که آن‌ها را جذب خواهد کرد. اعراب خوزستان در طول جنگ کاری کردند که حس می‌کنم خیلی از مردم ما حتی آن‌ها را نشنیدند و به همین دلیل این قوم خیلی مظلوم واقع شدند، حس می‌کنم زمانی که مردم این کار را ببینند به اعراب آن منطقه و هموطنان غیورشان افتخار خواهند کرد و همه از تماشای رشادت‌های آن عزیزان به ایرانی بودن خود می‌بالند.

علیرضا جلالی / تهیه‌کننده

باید لهجه خاص این منطقه را یاد می‌گرفتند، صحنه‌های فیزیکی زیادی را تمرین می‌کردند، مثل شلیک کردن با تفنگ یا نگاه‌داشتن نفس در زیر آب نزدیک به هشت دقیقه. نکات این چنینی نیاز به تحمل بالایی دارد.

■ این‌طور به نظر می‌رسد که سختی‌های زیادی در مسیر تولید «ماهورا» کشیده‌اید. بالاخره ۵۰ نفر در سرمای زمستان در پشت و جلوی دوربین با تمام انرژی کار می‌کردند، فکر می‌کنم پری‌راه نیست اگر بگوییم که این کار، کار سختی بود.

■ حالا از نتیجه آن راضی هستید؟

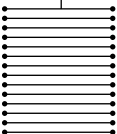
مهم‌ترین مسئله برای من دیده شدن این کار و نظر مثبت مخاطبان است. ما تلاش خودمان را کردیم و تا حدود زیادی آنچه که می‌خواستیم انجام شده، از اینجا به بعد دیگر نظر کسانی که فیلم را می‌بینند مهم است.

■ سرنوشت این فیلم را در جشنواره سی و ششم چطور می‌بینید؟

فکر می‌کنم دیده می‌شود، چون مردم فیلمی که در مورد خودشان است را دوست دارند و می‌خواهند افرادی شبیه به خودشان را روی پرده ببینند. مردم دوست دارند قهرمانی را ببینند که کارهایی که خودشان توانایی انجام دادنش را ندارند، او انجام می‌دهد. به همان اندازه که پرده سینما بزرگ است، دوست دارند یک آدم بزرگ کاری بزرگ انجام دهد. مردم در این فیلم هم خودشان را می‌بینند هم قهرمان‌شان را.

■ فکر می‌کنید «ماهورا» امسال برنده یکی از سیمرغ‌های اختتامیه می‌شود؟

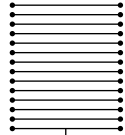
ببینید، قضاوت کردن شاید درست نباشد و من به رای هیات داوران احترام می‌گذارم، اما همه گروه ما برای این فیلم زحمت کشیدند و همه بخش‌ها بهترین‌های‌شان را گذاشتند. کاوه ایمانی در تدوین، ستار اورکی در بخش موسیقی، مرتضی غفوری در فیلمبرداری یا آقای خلج در گریم و آقای آدینه در طراحی صحنه خیلی خوب عمل کردند، در کنار این عزیزان تیم بازیگران‌مان هم تلاش زیادی کردند و شانس زیادی برای برنده شدن خواهند داشت، واقعا امیدوارم که این اتفاق بیفتد.

پرونده

فکر
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

گزارشی از نشست‌های روز ششم

روز سینمای مقاومت در سینمای مطبوعات

محسن دلیلی

پردیس سینمایی ملت، امروز ششمین روز از سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر را با اکران فیلم‌های «سرو زیر آب»، «تنگه ابوقریب» و «اتاق تاریک» به پایان رساند تا این جشنواره نیز، از نیمه بگذرد و به روزهای پایانی نزدیک شود.

«تنگه ابوقریب» و داستان گردان عمار

دومین فیلمی که در پردیس ملت برگزار شد و مورد استقبال مخاطبان قرار گرفت، فیلم سینمایی «تنگه ابوقریب» به کارگردانی بهرام توکلی بود. این کارگردان در نشست پرسش و پاسخ سینمای مطبوعات، در پاسخ به اینکه آیا برای ساختن این فیلم به مستندهای جنگی که در دنیا وجود دارد رجوع کرده است، پاسخ داد: «مهمترین منبع ما مستندهایی است که در دسترس است و تکیه ما هم در این فیلم، بر مستندهای جنگی بود اما برای همه صحنه‌های این فیلم فیلتری که در ذهنم وجود داشت این بود که

پاسداشت شهدای اقلیت‌های مذهبی

نخستین فیلمی که چهارشنبه در سینمای مطبوعات به نمایش درآمد، فیلم سینمایی «سرو زیر آب» ساخته محمدعلی باشه‌آهنگر بود. این کارگردان، با اشاره به اینکه نمی‌داند درباره این پروسه باید ماجراهایی که پیش آمده را توضیح دهد یا خیر، ادامه داد: «در این چند سال با مسائل متعددی روبرو بودیم، از جمله اینکه اسامی جهانگیر و جهانبخش و سیاوش فیلم، جزو مواردی بودند که باید تغییر می‌کردند اما ما اسنادی بردیم تا ثابت کنیم که اینها از اسامی شهدای جنگ بودند. بحث زرتشتی بودن یکی از شهدا هم از مسائل مان بود؛ درحالی که ما شهدای مسیحی، کلیمی و زرتشتی زیادی داشتیم و حتی دو شهید بهایی داریم که می‌شود درباره آن‌ها فیلم ساخت و نباید از این‌ها بترسیم.» باشه‌آهنگر گفت: «برای یک سکانس که پیکرها با طناب به هم بسته می‌شوند ۶ ماه فیلمنامه متوقف شد؛ چون به ما گفتند با طناب شهدا را به هم می‌بندید؟ ضمن اینکه آن طناب را در متن برای بازیگر و تهیه‌کننده نوشتیم اما تغییری به کار بردند که گفتیم چطور چنین چیزی به ذهن شما رسید؟ بعد هم گفتند به جای طناب، روپان بنویس و معلوم نبود چه رنگی باید می‌نوشتیم، چون ما در این مملکت با رنگ‌ها هم مشکل داریم.»

توانش استفاده نمی‌کرد، کار به خوبی پیش نمی‌رفت. من در این فیلم بازی نمی‌کردم؛ بلکه فکر می‌کردم باید بجنگم. درباره کاراکتری که در فیلم بازی می‌کنند، با آقای توکلی ابتدا به یک جمع‌بندی رسیدیم و بعد می‌جنگیدیم.»

کودک‌آزاری در «اتاق تاریک»

اما آخرین فیلمی که در سینمای مطبوعات به نمایش درآمد فیلم سینمایی «اتاق تاریک» به کارگردانی روح‌الله حجازی بود. حجازی درباره این فیلم خاطر نشان کرد: «متأسفانه در سینمای ما، خیلی کمتر به سمت ساختن فیلمی با موضوع کودک‌آزاری، می‌روند و معمولاً کارگردان‌ها ریسک نمی‌کنند. مشکلی که در ساخت فیلم‌هایی با چنین موضوعی وجود دارد، ممیزی است. ضمن اینکه نمی‌توان برخی از مسائل را مطرح کرد. فیلمساز باید تلاش کند به زبانی برسد که به مشکل برخورد نکند و در عین حال بتواند موضوع مورد بحث را مطرح کند.» او در پاسخ به اینکه آیا وجود صحنه‌های کومیک با صحنه‌های هولناک برای تلطیف صحنه‌ها بوده است یا نه، پاسخ داد: «در فیلم‌های قبلی‌ام نیز این صحنه‌های کومیک وجود داشته است که البته من نام آن را کومیک نمی‌گذارم. به نظر من صحنه‌هایی که باعث خنده مخاطب می‌شود، به خاطر هم‌دات‌پنداری مخاطب است؛ چون جنس آن‌ها شبیه به لحظاتی از زندگی همه ما است و ما تجربه این لحظات را داریم؛ و گرنه من برخی از دیالوگ‌ها را برای خندانند مخاطب در فیلم قرار نداده‌ام.»

کارگردان «اتاق تاریک» در ادامه این نشست، افزود: «چند روز پیش، یکی از خبرگزاری‌های اصولگرا متنی منتشر کرده بود که چند رسانه اصولگرای دیگر آن را بازنشر کرده بودند. متن در واقع نقد خجالت‌آوری به فیلم بود که من وقتی پیگیر شدم، متوجه شدم این متن با اسم مستعار نوشته شده است. در اینجا می‌خواهم به این رسانه‌ها بگویم حرمت قلم را پاس بدارید.»

صحنه‌ها حتماً به جنگ خود ما نزدیک باشد» توکلی درباره ناخوشایند بودن برخی از صحنه‌ها، توضیح داد: «قصه آزار دادن مخاطب را نداشتیم. طراحی صحنه‌ها برای نزدیک شدن به صحنه‌های جنگی، اتفاقی بود که رخ داده است. طبیعی است که وقتی می‌خواهیم فیلم جنگی ببینیم با این صحنه‌ها مواجه می‌شویم.»

سعید ملکان تهیه‌کننده فیلم درباره ساخته شدن «تنگه ابوقریب» توضیح داد: «ماجرای گردان عمار، مثل خیلی از وقایع دوران جنگ گم شده است، ماجرای این فیلم چند سال در ذهن من بود که پس از گفت‌وگو با کسانی که در این واقعه حضور داشتند، تحقیقات درباره آن با مشارکت خود بچه‌های گردان عمار آغاز شد. مهم‌ترین اتفاقی که باعث شد در یک تایم کوتاه این فیلم ساخته شود، همراهی تیمی بود. انگیزه ما از ساخته شدن این فیلم این بود که فیلم به درد امروزمان می‌خورد و امروز هم به نوعی تنگه‌های ابوقریب وجود دارد. باید با وحدت ملی این تنگه‌ها را حفظ کنیم.»

جواد عزتی بازیگر این فیلم نیز درباره نقش آفرینی خود در فیلم، بیان کرد: «تنگه ابوقریب جزء معدود فیلم‌هایی بود که وسط آن آرزو کردم کاش در آن نباشم و مثل بقیه مخاطبان فیلم را می‌دیدم و زار می‌زدم. تلاش دوستان در این فیلم ادای دین کردن به افرادی بود که این روز را رقم زدند، روزی که در تاریخ گم شده است.»

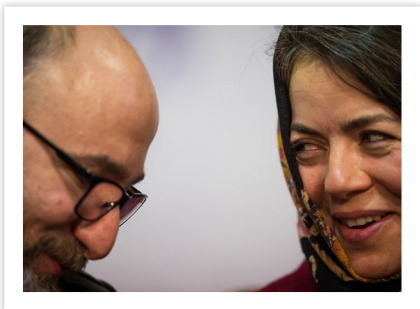
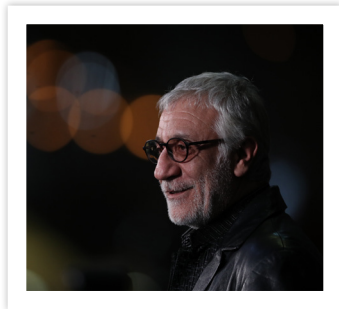
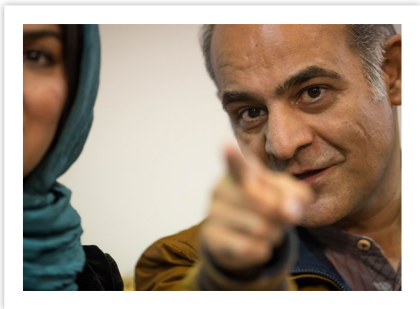
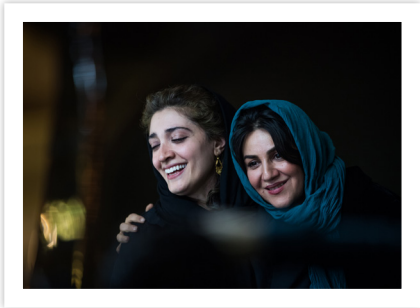
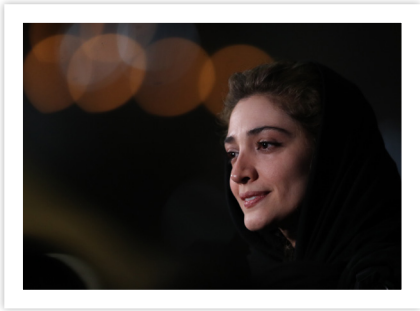
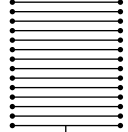
حمیدرضا آذنگ نیز در این نشست، خاطر نشان کرد: «من پیش از این، فیلم جنگی بازی کرده‌ام اما در این فیلم بخصوص میان همه این بی‌نظمی‌هایی که جنگ به وجود می‌آورد، نظمی وجود داشت که باید آن را رعایت می‌کردیم که سختی همه چیز را بیشتر می‌کرد. گاهی برای این فیلم، ما بیش از سه ساعت در حال گرم شدن بودیم که کار به شدت سختی بود.»

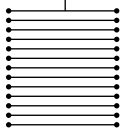
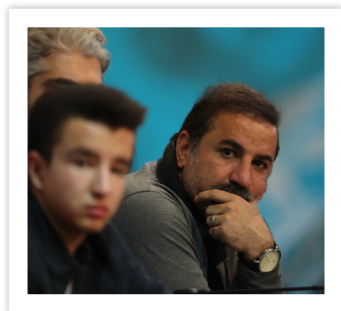
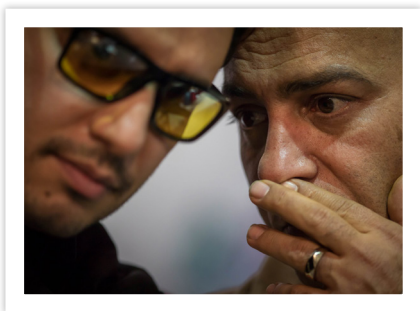
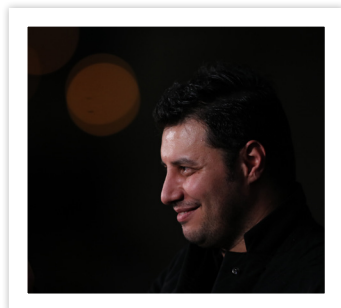
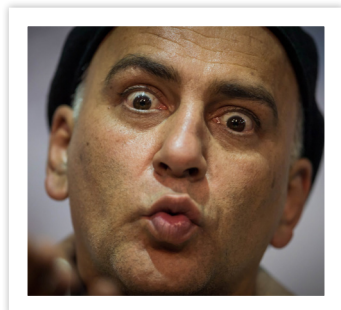
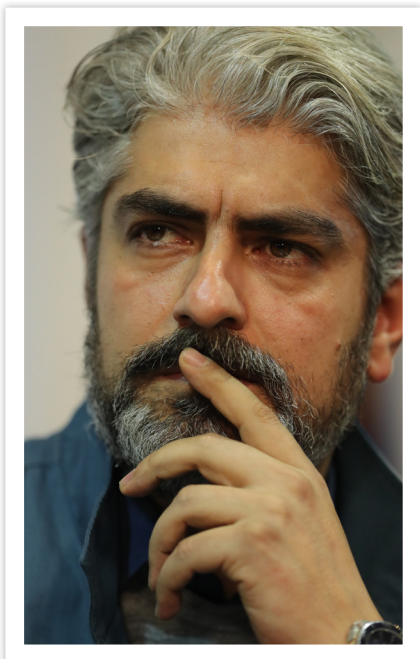
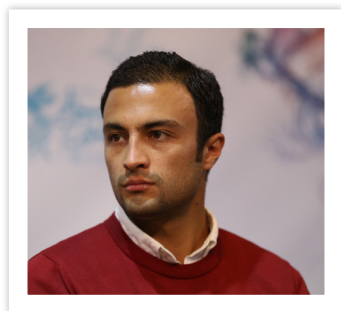
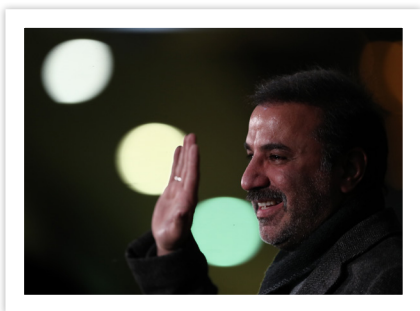
همچنین امیر جدیدی دیگر بازیگر فیلم، درباره ایفای نقش در این اثر گفت: «گر در این فیلم، یک نفر از صدرصد

نشست

فکرنامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جنتی‌نواره
فیلم فجر

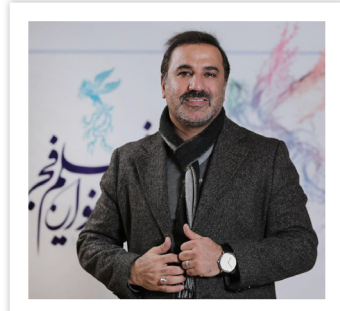
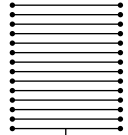

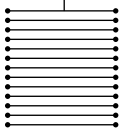
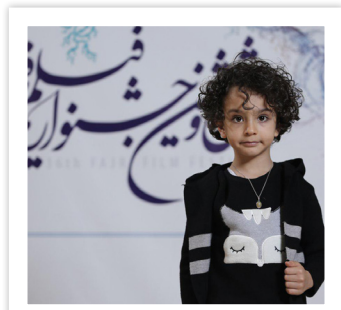
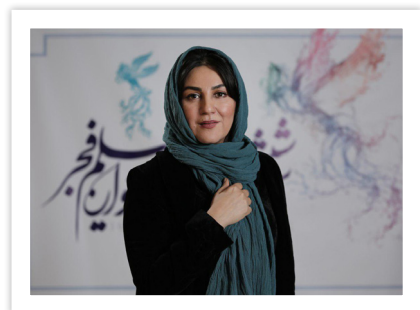
قاب ویژه

فهم نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

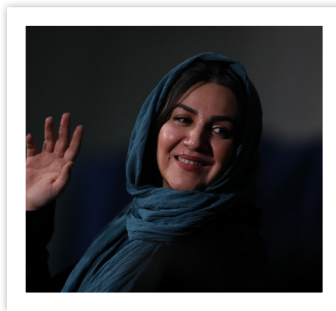
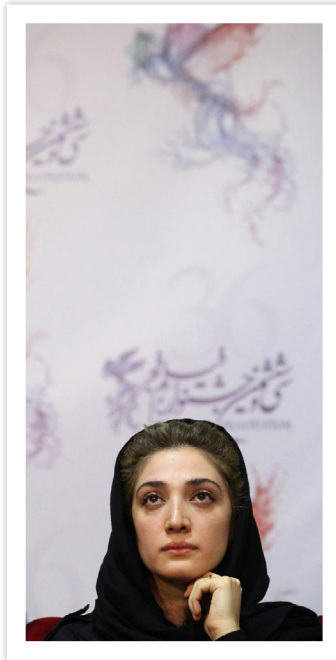
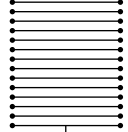

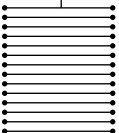
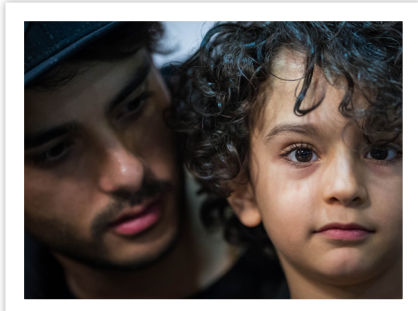
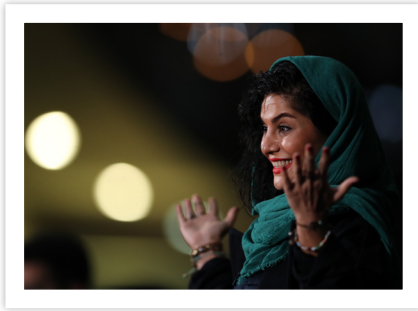

قاب ویژه

فهم نامه

بولتن مجازی
سی و هشتمین
جشنواره
فیلم فجر

قاب ویژه

فيلم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

روایت مجازی سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر

نشریه سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر
مدیرمسئول: ابراهیم داروغه‌زاده
زیر نظر: مسعود نجفی (مدیر روابط عمومی جشنواره)

فيلم نامه

شماره چهارم، پنجشنبه ۹ آبان ۱۳۹۶

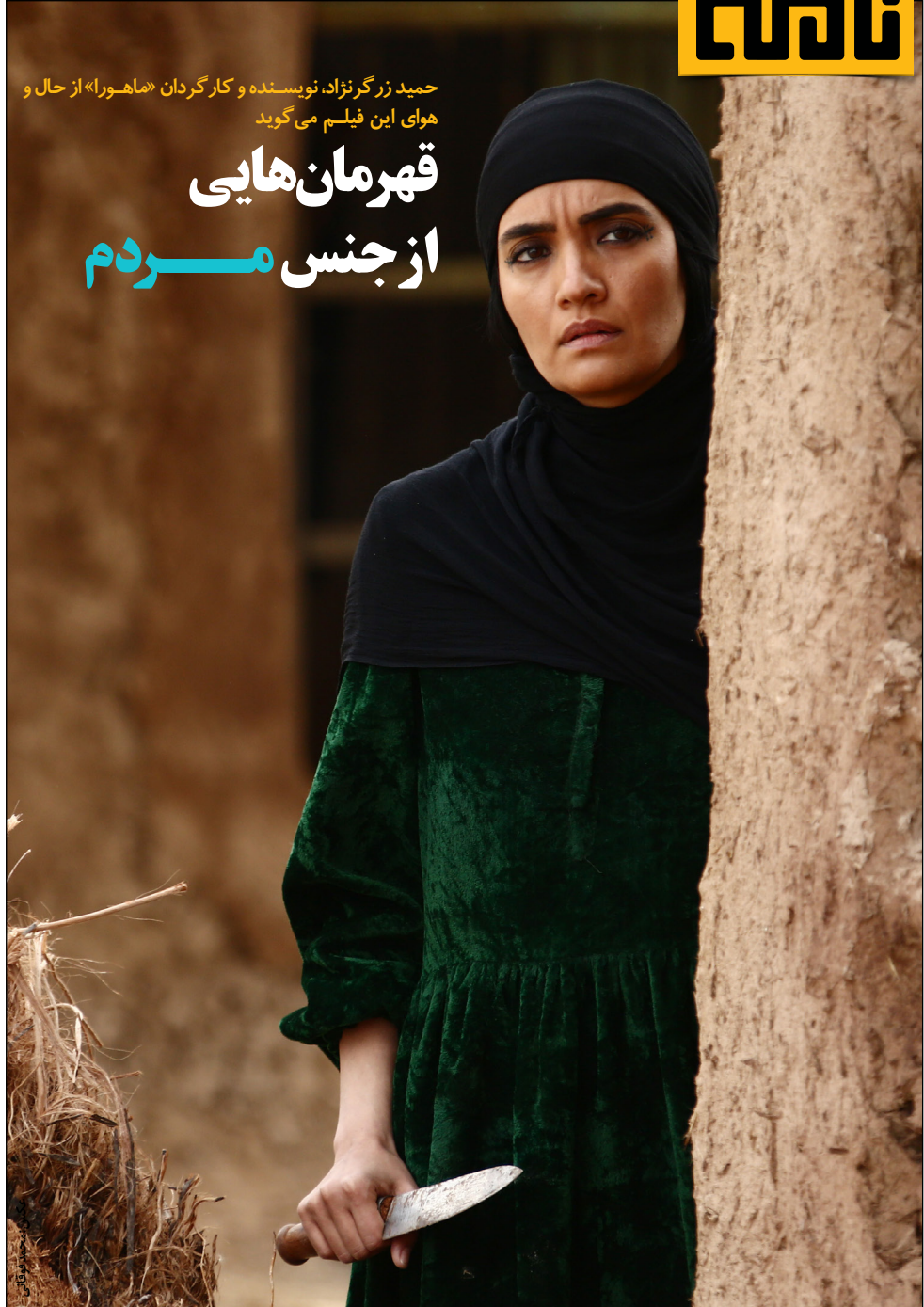
سرمدپور احسان هوشیارگر
مشاور: سرمدپور عالی افشار
معاون: سرمدپور محمدحسین لولاسانی
مدیر هنری: علی شکوری
دبیر فنی: محمدحسین هندی

گرافیک: زینب فلاح مهدی مناشیری و مهرداد انصاری
عکاس: میلاد بیانی، معین باقری، سحر محراب بیگی، سهیل صلاحی‌زاده
مدیر اجرایی: محسن دیابی
پرونده فیلم: محمدحسین صابری
تحریر: نرگس سارا کتانی، محمدرضا کافانی، امید سهرابی، سیده حیدر آبادی، مهدیه حیدر، مریم علی‌بابایی، صدف فلسفی
حسام آدین افروز و دنیا عوضی
پانتشر: از جلیل اکبری صحت، عزت‌الله علیرزاده محمد رضا فرجی، مریم جلالی، بابک بیات، سید محمدصادق لولاسانی، محمدنوری محسن مهاجر، محمد زکیبخت، و با تشکر ویژه از هنرهای موسسه رسانه‌های تصویری

www.fajrfilmfestival.com @fajrfilm36 @fajrfilmofficial

حمید زرگر نژاد، نویسنده و کارگردان «ماهورا» از حال و هوای این فیلم می‌گوید

قهرمان‌هایی از جنس مردم

www.fajrfilmfestival.com